

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 49C/82/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514204932
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1514204932.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1) V. J., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XX, L., zastúpeného: JAKUBIS & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Zámocká 36, Bratislava, 2) A. J., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XX, L., zastúpenej: Podhorský & Partners, s.r.o., so sídlom: Zámocká 36, Bratislava, za účasti: Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, so sídlom: Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, zastúpeného: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 9891,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamieťa.
- II. Žalovaní majú nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.02.2014 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 11 587,42 Eur spolu s úrokom z omeškania za obdobie od 21.03.2010 do 25.02.2013 v sume 656,52 Eur, s úrokom z omeškania v sadzbe 8,75% p.a. zo sumy 11 587,42 Eur odo dňa 26.02.2013 do zaplatenia ako i náhradu trov konania.

2. Žaloba bola zdôvodnená tým, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00151653, so sídlom Bratislava, Tomášikova č. 48) uzavrel dňa XX.XX.XXXX so žalovanými Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej im poskytol úver v sume 9 958,18 Eur. Žalovaní sa zaviazali úver splácať formou pravidelných mesačných splátok po 141,31 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci.

3. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 bola pohľadávka voči žalovaným postúpená na žalobcu. Postúpená pohľadávka predstavovala sumu 12 556,23 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 10 339,69 Eur, z riadneho úroku v sume 1 465,52 Eur, z úroku z omeškania vo výške 703,18 Eur, príslušenstva v sume 47,84 Eur.

4. Podanou žalobou si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie 82 splátok splatných od 20.03.2010 do 20.12.2016 v celkovej sume 11 587,42 Eur, ktoré sa stali splatnými dňa 25.02.2013 vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru spolu s úrokom z omeškania a na náhradu trov konania.

5. Pred vydaním platobného rozkazu vzal žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.06.2015 čiastočne žalobu späť. Predmetom konania zostala istina vo výške 9 891,70 Eur spolu s príslušenstvom.

6. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu dňa 17.06.2015 pod sp.zn. 49C/82/2015, ktorý sa žalovaným v konaní nepodarilo doručiť do vlastných rúk, z toho dôvodu bol uznesením sp.zn. 49C/82/2015 právoplatným dňa 03.09.2015 podľa ust. § 173 ods. 2 OSP zrušený.

7. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 49C 82/2015-260 zo dňa 31.07.2017, právoplatným 15.08.2017 súd pribral do konania Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo nám. 7 v Bratislave, ktoré však bolo v konaní nečinné.

8. Žalovaní vo svojich vyjadreniach navrhli žalobu zamietnuť. Poukázali na to, že žalobca si svoje nároky odvodzuje zo zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi žalovanými a Slovenskou sporiteľňou, a.s., teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie. Zdôraznili absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, na ktorého nebola platne postúpená pohľadávka, ktorú si v konaní uplatňuje, keď v konaní nepreukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 Zákona o bankách, t.j. nebola dodržaná písomná forma výzvy postupcu pred postúpením pohľadávky tretej osobe, ktorú nie je možné nahradiť vyhlásením postupcu v zmluve o postúpení pohľadávok. Zároveň žalovaná v 2. rade vzniesla námietku premlčania.

9. Podaním doručeným súdu 09.11.2017 žalobca zdôvodňoval preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie v konaní predložením oznámenia postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky s podacími hárkami, mal za to, že relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho založená aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju má akceptovať bez toho, aby skúmal platnosť zmluvy o postúpení. Uviedol, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky, keď zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. K vyjadreniu doložil výzvu právneho predchodcu žalobcu na úhradu sumy 535,24 Eur zo dňa 16.02.2010, výzvy žalobcu na úhradu zo dňa 06.02.2013, oznámenia o postúpení pohľadávky, podacie hárky.

10. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listinných dôkazov doložených žalobcom a to najmä: Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, všeobecných obchodných podmienok, prehľadom transakcií k úverovej, Výzvou Slovenskej sporiteľne, a.s. z 16.02.2010 čl. 316, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 + prílohami č.1, 2, č. 3, č. 4 , plnomocenstvom k zmluve o postúpení pohľadávok, Oznámeniami o postúpení pohľadávky z 18.12.2012, vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.02.2013, pokusom o zmier zo dňa 13.02.2014 ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav veci:

11. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) so žalovanými Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaným peňažné prostriedky v sume 300 000,- Sk (9 958,18 Eur). Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver spolu s dohodnutým úrokom a poplatkami splácať v mesačných splátkach v počte 119 po 4 257 Sk (141,31 Eur) vždy k 20. dňu v mesiaci. Celkovo na úver žalovaní uhradili sumu 4 713,44 Eur, pričom poslednú úhradu vykonali dňa 20.10.2009 v sume 23,44 Eur.

12. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaného v 1. rade na úhradu sumy 535,24 Eur ako nesplatené pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX ku dňu XX.XX.XXXX v lehote 10 dní (čl. 316).

13. Dňa XX.XX.XXXX uzavrel právny predchodca žalobcu so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpil pohľadávku voči žalovaným v sume 12 556,23 Eur. Právny predchodca žalobcu zaslal oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012 žalovaným. Žalobca zaslal žalovaným výzvy k úhrade a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX, ktorými oznámil žalovaným mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu XX.XX.XXXX, vyzval žalovaných na okamžitú úhradu sumy 12 842,56 Eur.

14. Právny zástupca žalobcu pred súdom zotrval na podanej žalobe i vyjadreniach vo veci a vyjadril právny názor, v zmysle ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nie je na posudzovaný

prípade aplikovateľné, nakoľko samotný Zákon o bankách vo svojom ustanovení § 89 ods. 1 umožňuje banke so svojím klientom dojednanie vzájomných práv a povinností odchyľne od tohto ustanovenia, teda aj odchyľne od ustanovenia § 92 ods. 8. V posudzovanom prípade tak banka, teda právny predchodca žalobcu a žalovaní, učinili v bode 19.16 Všeobecných obchodných podmienok. Zdôraznil, že uvedené dojednanie bolo podrobené kontrole zo strany vyšších súdnych autorít (KS v Prešove sp. zn. 10Co/57/2017 zo dňa 08.02.2018 a KS v Trnave 24Co/147/2017 zo dňa 10.1.2018) ktoré vyslovili, že takáto dohoda je možná a v súlade so zákonom. Nakoľko si zmluvné strany vzájomné práva a povinnosti dojednali odchyľne od ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) nebol pred postúpením pohľadávky povinný vyzývať žalovaných na splnenie ich omeškaného peňažného záväzku.

15. Právny zástupca žalovanej zdôraznil kogentnú povahu ust. § 92 Zákona o bankách a teda nemožnosť odchylenia sa od nej a to ani dohodou strán. Zdôraznil, že právne názory obsiahnuté v rozhodnutiach, na ktoré právny zástupca žalobcu poukázal boli prelomené rozhodnutiami NS SR (sp.zn. 7Cdo/26/2017, sp. zn. 1Cdo/147/2017).

16. V bode 19.16 Všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoju pohľadávku voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

17. Podľa § 2 písm. a), b) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

18. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 53 ods. 1, 2 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

21. Podľa § 53 ods. 4 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 89 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy ako i účinnosti doložených všeobecných obchodných podmienok) banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri každom obchode požadovať preukázanie totožnosti klienta okrem obchodov uvedených v odseku 4; pri každom obchode je klient povinný vyhovieť každej takejto žiadosti banky alebo

pobočky zahraničnej banky. Vykonávanie obchodu so zachovaním anonymity klienta banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné odmietnuť.

25. Podľa § 89 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (súčasná právna úprava), banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

26. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase uzavretia zmluvy o postúpení žalovanej pohľadávky) , ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na žalobcu postúpená bankou. Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi stranami sporu (resp. ich právnymi predchodcami), ktorý je založený zmluvou, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ neovplyvňuje.

28. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovaným na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitimáciu žalovaných z úradnej povinnosti. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo, resp. procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

29. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaných), je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010). Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca v konaní preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaných uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

30. Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v

osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

31. Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2011 Z.z. o bankách, môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, následne môže postúpiť pohľadávku v rozsahu sumy zodpovedajúcej sume v predmetnej kvalifikovanej výzve. Ide o špeciálne ustanovenie k inštitútu cesie a postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí riadiť okrem § 524 a nasl. OZ aj ustanovením § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky má svoje opodstatnenie v tom, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu Národnej banky Slovenska. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, nerešpektovanie takejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (obdobne napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, NS SR sp.zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018, KS v Bratislave sp.zn. 6Co 113/2015 zo dňa 31.05.2017).

32. Žalobca v konaní preukazoval zaslanie výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách doloženou výzvou právneho predchodcu zo dňa 16.02.2010, ktorou vyzval žalovaného v 1. rade na úhradu sumy 535,24 Eur ako nesplatennej pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX ku dňu XX.XX.XXXX a vyzval žalovaného v 1. rade na jej úhradu v lehote 10 dní, z čoho vyplýva, že na základe uvedenej výzvy by bol právny predchodca žalobcu oprávnený postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu sume v kvalifikovanej výzve (535,24 Eur) pri splnení podmienky neuhradenia sumy, na ktorú boli žalovaní vyzvaní v lehote 90 dní po doručení výzvy. Súd preto nemal uvedeným listinným dôkazom preukázané splnenie podmienky danej zákonom o bankách na postúpenie žalovanej pohľadávky vo výške 12 556,23 Eur.

33. Keďže žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky písomne vyzval žalovaných na splnenie predmetného záväzku, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 vo vzťahu k postúpenej pohľadávke, ktorej nárokov sa žalobca v tomto konaní domáha je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

34. Argumentáciu žalobcu s odkazom na bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok v spojení s ust. § 89 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách vyhodnotil súd ako neakceptovateľnú a to nielen s prihliadnutím na právnu úpravu ust. § 89 ods. 1 citovaného zákona v čase uzavretia úverovej zmluvy, ktorá neobsahovala možnosť medzi účastníkmi zmluvy zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, ale upravovala povinnosť banky pri každom obchode požadovať preukázanie totožnosti klienta okrem obchodov uvedených v odseku 4 atď... Z čoho je zrejmé, že pri uzavretí zmluvy a súhlase so znením všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany nemohli riadiť právnou úpravou, ktorá v tom čase nebola účinná. Navyiac súčasná právna úprava v ust. § 89 ods. 1 cit. zákona upravuje i formálne podmienky zmluvne dojednaného odchylenia sa od zákona a osobitného predpisu, ktoré v danom prípade splnené neboli.

35. Ustanovenie 19.16 všeobecných obchodných podmienok, ktoré dodávateľ oprávňovalo na postúpenie pohľadávky voči spotrebiteľovi na tretie osoby bez všetkého a spotrebiteľ by takéto právo mal len po predchádzajúcom písomnom súhlase dodávateľa súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto za neplatné ustanovenie, pretože malo za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd žalobu zamietol, keď žalobcovi v predmetnej veci chýba aktívna vecná legitímácia z dôvodu neplatného nadobudnutia žalovanej pohľadávky pre rozpor postúpenia pohľadávky s ust. § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. bez

potreby posúdenia námietky premlčania uplatneného nároku a podrobenia kontrole spotrebiteľskej zmluvy.

37. Podľa § 470 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

38. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

39. Podľa § 252 CSP, každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

40. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. S účinnosťou od 01.07.2016 je potrebné v zmysle § 470 odsek 1 CSP o náhrade trov konania rozhodnúť s použitím § 251 a nasl. CSP.

43. V súlade s ust. § 255 CSP súd posúdil výsledok sporu a zistil, že žalovaní boli procesne úspešní v konaní v celom rozsahu, vznikol im tak nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z tohto ustanovenia je potrebné vychádzať aj pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania, z čoho vyplýva, že žalovaní majú nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania, ktoré platili, v celom rozsahu t.j. 100%.

44. Týmto rozsudkom bolo v súlade s § 262 odsek 1 CSP rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania žalovaných voči žalobcovi. Po jeho právoplatnosti v zmysle § 262 odsek 2 CSP súdny úradník samostatným uznesením rozhodne o výške náhrady trov konania.

45. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v štyroch vyhotoveniach, o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).